

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **Větrná energie Morava s. r. o.**, se sídlem Vídeňská 121, Brno, zast. Dr. Vítem Horáčkem, advokátem se sídlem v Praze, Husova 5, proti žalovanému: **Městský úřad Rýmařov**, se sídlem náměstí Svobody 5, Rýmařov, proti závaznému stanovisku žalovaného ze dne 4. 12. 2008, č. j. OŽPaRR.38981/08-246, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 8. 2009, č. j. 22 Ca 37/2009 - 56,

takto:

I. V řízení **se pokračuje**.

II. Kasační stížnost **se zamítá**.

III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále také „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadl shora uvedené usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti výše označenému aktu žalovaného, jímž bylo dle § 149 odst. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „nový správní řád“), a § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), vydáno nesouhlasné závazné stanovisko ke stavbě „Větrný park Velká Šťáhle“. Krajský soud odmítl podání stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 70 písm. a), § 68 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Vyšel z toho, že závazné stanovisko

podle § 149 nového správního řádu je svou povahou tzv. subsumovaným správním aktem, který nepodléhá samostatně soudnímu přezkumu. V usnesení o odmítnutí návrhu uvedl krajský soud, že na projednávanou věc nejsou případné závěry obsažené v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005 - 86, publ. pod č. 1764/2009 Sb. NSS, dle nichž je závazné stanovisko samostatným rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s. Krajský soud upozornil na fakt, že rozšířený senát posuzoval věc podle právního stavu před účinností nového správního řádu.

Stěžovatelova kasační stížnost obsahuje důvody uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.; stěžovatel tedy namítá nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Stěžovatel uvádí, že závazné stanovisko je správním rozhodnutím a podléhá přezkumu ve správním soudnictví. Ve prospěch své argumentace uvádí řadu rozhodnutí zdejšího soudu (sp. zn. 8 As 47/2005, sp. zn. 6 As 7/2005 a sp. zn. 1 As 20/2009). Upozorňuje také na to, že souhlas dle § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny lze vydat na základě žádosti stavebníka rovněž před zahájením územního řízení, pro které jsou podkladem. Vydání závazného stanoviska před zahájením územního řízení zásadně nemá a nemůže mít žádný vliv na jeho právní účinky, resp. povahu, ani na možnost jeho soudního přezkumu. Odepření soudního přezkumu považuje za rozporné s čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

Ze všech výše uvedených důvodů stěžovatel navrhuje, aby napadené usnesení krajského soudu bylo zrušeno a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Žalovaný nevyužil možnosti podat ke kasační stížnosti své vyjádření.

Řízení o kasační stížnosti stěžovatele bylo zdejším soudem usnesením ze dne 26. 3. 2010, č. j. 2 As 76/2009 - 85, přerušeno podle § 48 odst. 2 písm. f), § 120 s. ř. s. Senát Nejvyššího správního soudu rozhodující ve věci sp. zn. 2 As 75/2009 usnesením ze dne 17. 3. 2010 postoupil věc uvedené spisové značky rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu podle § 17 odst. 1 s. ř. s., neboť při předběžném projednávání věci narazil na rozkolísanost judikatury zabývající se samostatnou přezkoumatelností závazných stanovisek dle nového správního řádu (sp. zn. 7 As 43/2009, resp. sp. zn. 2 As 34/2009). Posouzení otázky, kterou se zabýval rozšířený senát, bylo zásadní pro nyní projednávanou věc, a proto bylo řízení přerušeno.

Dne 23. 8. 2011 rozšířený senát v předložené věci rozhodl. S ohledem na to, že odpadla překážka, kvůli níž bylo řízení přerušeno, Nejvyšší správní soud podle § 48 odst. 4, § 120 s. ř. s. rozhodl o pokračování v řízení o kasační stížnosti.

Rozšířený senát ve věci sp. zn. 2 As 75/2009 dospěl k závěru, že závazná stanoviska vydaná dle § 149 nového správního řádu nejsou rozhodnutím ve smyslu § 67 nového správního řádu ani § 65 s. ř. s., neboť sama o sobě nezakládají, nemění, neruší nebo závazně neurčují práva nebo povinnosti. Soudní přezkum jejich obsahu je v souladu s čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod umožněn až v rámci konečného rozhodnutí postupem dle § 75 odst. 2 s. ř. s. Rozšířený senát přitom rozhodoval rovněž ve věci přezkumu

závazného stanoviska vydaného podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody, tedy shodného aktu, jaký byl napaden žalobou v tomto případě. Vzhledem k tomu, že se jednalo o žalobu i kasační stížnost totožného žalobce, lze v tomto případě pouze odkázat na bližší odůvodnění uvedené v označeném rozsudku rozšířeného senátu, který je dostupný na www.nssoud.cz. Z podaného vyplývá, že krajský soud rozhodl správně, pokud žalobu směřující proti závaznému stanovisku jako takovému odmítl.

V daném případě tedy nebyly naplněny namítané kasační důvody a zdejší soud neshledal ani důvody, pro které by měl usnesení krajského soudu zrušit pro pochybení, k nimž by měl přihlížet mimo uplatněné námitky podle § 109 odst. 3 s. ř. s. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly. Proto soud rozhodl, že se žalovanému právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. srpna 2011

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu